

prawoboze.org

Prawo Boże: Aneks 5: Szabat i dzień chodzenia do kościoła — dwie różne rzeczy

JAKI JEST DZIEŃ, BY IŚĆ DO KOŚCIOŁA?

ŻADNEGO PRZYKAZANIA O KONKRETNYM DNIU NA UWIELBIENIE

Zacznijmy tę analizę od rzeczy najważniejszej: nie ma żadnego przykazania od Boga, które wskazywałoby, w jaki dzień chrześcijanin ma chodzić do kościoła — ale jest jedno, które określa, w który dzień ma odpoczywać.

Chrześcijanin może być zielonoświątkowcem, baptystą, katolikiem, presbiterianinem czy należeć do innego wyznania, uczestnicząc w nabożeństwach i studiach biblijnych w niedzielę lub w inny dzień tygodnia — ale to nie zwalnia go z obowiązku odpoczynku w dniu ustanowionym przez Boga: w siódmym dniu.

UWIELBIAĆ MOŻNA KAŻDEGO DNIA

Bóg nigdy nie określił, w który dzień Jego dzieci na ziemi mają Go uwielbiać — ani sobota, ani niedziela, ani poniedziałek, wtorek itd.

Każdego dnia, w którym chrześcijanin pragnie uwielbiać Boga modlitwami, pieśniami i studiami, może to robić — sam, z rodziną lub we wspólnocie. Dzień, w którym gromadzi się z braćmi, by czcić Boga, nie ma nic wspólnego z czwartym przykazaniem i nie jest powiązany z żadnym innym przykazaniem danym przez Boga, Ojca, Syna i Ducha Świętego.

PRZYKAZANIE O SIEDEM DNIU

SKUPIENIE NA ODPOCZYNKU, NIE NA KULCIE

Gdyby Bóg naprawdę chciał, by Jego dzieci chodziły do [przybytku](#), [świątyni](#) lub kościoła w szabat (albo w niedzielę), to z pewnością wspomniałyby o tym ważnym szczególe w przykazaniu.

Ale, jak zobaczymy poniżej, nigdy tak się nie stało. Przykazanie mówi jedynie, że nie mamy pracować ani zmuszać kogokolwiek — nawet zwierząt — do pracy w dniu, który Bóg uświęcił.

DLACZEGO BÓG WYZNACZYŁ SIÓDMY DZIEŃ?

Bóg wielokrotnie wspomina o szabacie jako o dniu świętym (oddzielnym, poświęconym) w Piśmie Świętym, zaczynając od tygodnia stworzenia: „A Bóg ukończył w siódmym dniu swoje dzieło, które uczynił, i odpoczął [hebr. [שבת](#) (Szabat), czas. zaprzestać, odpocząć] tego dnia po całym dziele, które uczynił. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy i uświęcił go [hebr. [קדש](#) (kadosz), przym. święty, poświęcony, oddzielony], ponieważ w nim odpoczął po całym dziele stworzenia, którego dokonał” (Rodzaju 2:2-3).

W tym pierwszym odniesieniu do szabatu Bóg ustanawia fundament przykazania, które później przekaże w bardziej szczegółowej formie, a mianowicie:

1. Stwórca oddzielił ten dzień od sześciu poprzednich dni (niedzieli, poniedziałku, wtorku itd.).
2. Odpoczął w tym dniu. Oczywiście wiemy, że Stwórca nie potrzebuje odpoczynku, ponieważ Bóg jest Duchem (Jana 4:24). Jednak użył tego ludzkiego języka — znanego w teologii jako antropomorfizm — abyśmy zrozumieli, czego oczekuje od swoich dzieci na ziemi w siódmym dniu: odpoczynku, po hebrajsku Szabat.

SZABAT A GRZECH

Fakt, że uświęcenie (czyli oddzielenie) siódmego dnia od pozostałych dni nastąpiło tak wcześnie w historii ludzkości, jest znaczący, ponieważ pokazuje, że pragnienie Stwórcy, abyśmy odpoczywali właśnie tego dnia, nie jest związane z grzechem — ponieważ grzech jeszcze nie istniał na ziemi. Wskazuje to na to, że w niebie i na nowej ziemi nadal będziemy odpoczywać w siódmym dniu.

SZABAT A JUDAIZM

Warto również zauważyć, że nie jest to tradycja judaizmu, ponieważ Abraham, od którego wywodzą się Żydzi, pojawił się dopiero kilka wieków później. Jest to raczej wyraz pragnienia Boga, aby Jego prawdziwe dzieci na ziemi naśladowały Go w tym dniu, tak jak czynił to Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę,

powiadam wam: Syn nie może niczego czynić sam z siebie, lecz tylko to, co widzi, że czyni Ojciec. Cokolwiek bowiem On czyni, to samo czyni Syn” (Jana 5:19).

W siódmym dniu Bóg zakończył dzieło, które uczynił; i odpoczął w tym dniu po całym swoim dziele. Potem Bóg pobłogosławił siódmy dzień i uczynił go świętym, ponieważ w nim odpoczął po całym dziele stworzenia, którego dokonał.

WIĘCEJ SZCZEGÓŁÓW O CZWARTYM PRZYKAZANIU

SIÓDMY DZIEŃ W KSIĘDZE RODZAJU

To właśnie odniesienie w Księdze Rodzaju jasno pokazuje, że Stwórca oddzielił siódmy dzień od wszystkich innych i że jest to dzień odpoczynku.

Do tego momentu Biblia nie mówiła jeszcze wyraźnie, co człowiek — stworzony dzień wcześniej — miał robić w siódmym dniu. Dopiero gdy lud wybrany rozpoczął swoją drogę do ziemi obiecanej, Bóg dał mu szczegółowe instrukcje dotyczące tego dnia.

Po 400 latach życia jako niewolnicy w pogańskim kraju, lud wybrany potrzebował jasności co do szabatu. Oto co Bóg sam napisał na kamiennych tablicach, aby wszyscy wiedzieli, że to Bóg, a nie człowiek, wydał te polecenia.

PEŁNY TEKST CZWARTEGO PRZYKAZANIA

Zobaczmy, co Bóg napisał o siódmym dniu w całości:

„Pamiętaj o dniu szabatu [hebr. שבת (Szabat), czas. zaprzestać, odpocząć, wstrzymać się], aby go uświęcić [hebr. קדש (kadeś), czas. uświęcać, poświęcać]. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie swoje zajęcia [hebr. מלאכה (m'larrá), rzecz. praca, zajęcie]; ale siódmego dnia [hebr. יום השביעי (uma shivi-i), siódmy dzień] jest odpoczynek dla Pana, twój Boga. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy, ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twoje zwierzę, ani cudzoziemiec, który mieszka w twoich bramach. Bo w sześć dni Pan stworzył niebo, ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął; dlatego Pan pobłogosławił dzień szabatu i go uświęcił” (Wyjścia 20:8-11).

DLACZEGO PRZYKAZANIE ZACZYNA SIĘ OD CZASOWNIKA „PAMIĘTAJ”?

PRZYPOMNIENIE O ISTNIEJĄCEJ PRAKTYCE

Fakt, że Bóg rozpoczyna przykazanie od czasownika „pamiętaj” [hebr. זָכַר (zakar), czas. pamiętać, przypominać sobie] wyraźnie wskazuje, że odpoczynek w siódmym dniu nie był czymś nowym dla Jego ludu.

Z powodu statusu niewolników w Egipcie nie mogli oni tego robić często ani we właściwy sposób. Zwróćmy również uwagę, że to przykazanie jest zdecydowanie najbardziej szczegółowe spośród Dziesięciu Przykazań, zajmując jedną trzecią wszystkich wersetów biblijnych poświęconych przykazaniom.

SEDNO PRZYKAZANIA

Moglibyśmy długo analizować ten fragment z Księgi Wyjścia, ale celem tego studium jest pokazanie, że Pan nie wspominał w czwartym przykazaniu niczego związanego z oddawaniem czci Bogu, gromadzeniem się w jednym miejscu, śpiewaniem, modlitwą czy studiowaniem Biblii.

To, co podkreślił, to że mamy pamiętać, iż to właśnie ten dzień — siódmy — On uświęcił i oddzielił jako dzień odpoczynku.

ODPOCZYNEK OBOWIĄZUJE WSZYSTKICH

Nakaz Boga, by odpoczywać w siódmym dniu, jest tak poważny, że rozszerzył to przykazanie, obejmując nim także naszych gości (cudzoziemców), pracowników (sług) i nawet zwierzęta — jasno dając do zrozumienia, że żadna świecka praca nie będzie dozwolona tego dnia.

DZIEŁO BOŻE, PODSTAWOWE POTRZEBY I AKTY DOBROCI W SZABAT

NAUCZANIE JEZUSA O SZABACIE

Gdy Jezus był pośród nas, jasno pokazał, że działania związane z Bożym dziełem na ziemi (Jana 5:17), podstawowe ludzkie potrzeby, jak jedzenie (Mateusza 12:1), oraz akty dobroci wobec innych (Jana 7:23) mogą — i powinny — być wykonywane w siódmym dniu bez łamania czwartego przykazania.

ODPOCZYNEK I ROZKOSZOWANIE SIĘ BOGIEM

W siódmym dniu dziecko Boże odpoczywa od swojej pracy, naśladowując w tym Ojca w niebie. Uwielbia również Boga i rozkoszuje się Jego prawem — nie tylko w siódmym dniu, ale każdego dnia tygodnia.

Dziecko Boże kocha i z radością przestrzega wszystkiego, czego nauczył je Ojciec:

„Szczęśliwy człowiek, który nie idzie za radą bezbożnych, nie stoi na drodze grzeszników i nie siada w gronie szyderców, lecz ma upodobanie w Prawie Pana i rozważa Jego Prawo dniem i nocą” (Psalm 1:1-2; patrz też: Psalm 40:8; 112:1; 119:11; 119:35; 119:48; 119:72; 119:92; Joba 23:12; Jeremiasza 15:16; Łukasza 2:37; 1 Jana 5:3).

OBIETNICA Z KSIĘGI IZAJASZA 58:13-14

Bóg użył proroka Izajasza jako swojego rzecznika, by przekazać jedną z najpiękniejszych obietnic Biblii tym, którzy Go słuchają i zachowują szabat jako dzień odpoczynku:

„Jeśli powściągniesz swoją nogę w szabat, aby nie wykonywać swojej woli w moim świętym dniu; jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, świętym i chwalebnym dniem Pana, i uczcisz go, nie postępując według własnych dróg, nie szukając swego upodobania ani nie mówiąc pustych słów, wtedy będziesz rozkoszował się Panem, i sprawię, że wzniesiesz się ponad wyżyny ziemi, i nakarmię cię dziedzictwem twojego ojca Jakuba — bo usta Pana to wypowiedziały” (Izajasza 58:13-14).

BŁOGOSŁAWIEŃSTWA SZABATU SĄ TAKŻE DLA POGAN

POGANIE A SIÓDMY DZIEŃ

Piękna i wyjątkowa obietnica związana z siódmym dniem jest zarezerwowana dla tych, którzy szukają błogosławieństw Bożych. Temu samemu prorokowi Pan objawił coś jeszcze głębszego — że błogosławieństwa szabatów nie są ograniczone do Żydów.

OBIETNICA BOGA DLA POGAN, KTÓRZY PRZESTRZEGAJĄ SZABATU

„A co do **obcych** [נִכְחָר nikhār — cudzoziemcy, nie-Żydzi], którzy przyłączą się do Pana, by Mu służyć, by miłować imię Pana i być Jego sługami — wszystkich, którzy **przestrzegają szabat**, nie znieważając go, i **trzymają się Mojego przymierza** — tych przyprowadzę na moją świętą górę i sprawię, że będą się radować w moim domu modlitwy. Ich całopalenia i ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo mój dom nazwany będzie domem modlitwy dla wszystkich ludów” (Izajasza 56:6-7).

SOBOTA A DZIAŁALNOŚĆ KOŚCIOŁA

ODPOCZYNEK W SIÓDMYM DNIU

Posłuszny chrześcijanin — czy to mesjanistyczny Żyd, czy poganin — odpoczywa w siódmym dniu, ponieważ to właśnie ten dzień, a nie inny, Pan wyznaczył jako dzień odpoczynku.

Jeśli pragniesz wspólnoty z Bogiem w grupie lub uwielbiać Go razem z braćmi i siostrami w Chrystusie, możesz to robić, kiedy tylko nadarzy się okazja — zazwyczaj w niedziele, ale także w środy lub czwartki, kiedy wiele kościołów organizuje spotkania modlitewne, nauczania, nabożeństwa uzdrowieniowe i inne zgromadzenia.

Model świątyni jerozolimskiej sprzed jej zniszczenia przez Rzymian w 70 r. n.e. Jezus regularnie przebywał i nauczał w świątyni oraz synagogach.

UCZĘSZCZANIE DO SYNAGOGI W SOBOTY

Zarówno Żydzi w czasach biblijnych, jak i współcześni ortodoksyjni Żydzi uczęszczają do synagog w soboty, ponieważ jest to oczywiście bardziej dogodne — nie pracują wtedy, będąc posłusznymi czwartemu przykazaniu.

JEZUS I SZABAT

JEGO REGULARNA OBECNOŚĆ W ŚWIĄTYNI

Sam Jezus regularnie uczęszczał do świątyni w soboty, ale nigdy nie zasugerował, że robił to dlatego, że był to element czwartego przykazania — ponieważ po prostu nim nie jest.

JEZUS DZIAŁAŁ DLA ZBAWIENIA DUSZ W SZABAT

Jezus był zajęty przez siedem dni w tygodniu, wykonując dzieło swojego Ojca:

„Moim pokarmem” — powiedział Jezus — „jest pełnić wolę Tego, który mnie posłał, i dokończyć Jego dzieła” (Jana 4:34).

A także:

„Lecz Jezus im odpowiedział: Mój Ojciec działa aż do teraz — i Ja również działam” (Jana 5:17).

W szabat często znajdował w świątyni najwięcej ludzi, którzy potrzebowali usłyszeć przesłanie o Królestwie:

„Przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował, i w dzień szabatu poszedł do synagogi, jak miał w zwyczaju. Wstał, aby czytać” (Łukasza 4:16).

NAUCZANIE JEZUSA PRZEZ SŁOWO I PRZYKŁAD

Prawdziwy uczeń Chrystusa naśladuje Go we wszystkim. Jezus jasno wskazał, że jeśli Go miłujemy, będziemy posłuszni Ojcu i Synowi. To nie jest wymaganie dla słabych, lecz dla tych, którzy mają wzrok utkwiony w Królestwie Bożym i są gotowi zrobić wszystko, by osiągnąć życie wieczne — nawet jeśli spotka ich sprzeciw ze strony przyjaciół, kościoła i rodziny. Przykazanie dotyczące włosów i brody, tzitzit, obrzezania, szabatu i zakazanych pokarmów jest ignorowane przez niemal całe chrześcijaństwo — a ci, którzy nie pójdą za tłumem, z pewnością zostaną prześladowani, jak powiedział nam Jezus. Posłuszeństwo Bogu wymaga odwagi — ale nagrodą jest wieczność.